

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/133/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011010
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122011010.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného: A. A., nar. XX.XX.XXXX, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.6.2022 č.k. 2PP/105/2022-33, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 28.6.2022, č. k. 2PP/105/2022-33 rozhodol o žiadosti ods. A. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona návrh odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. - B. A. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 12.05.2022 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/35/2016-68 zo 17. marca 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/35/2016 - 109 zo 4. marca 2020 a uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tos/51/2020 - 122 zo 16. júna 2020 vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietá.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť. Odsúdený v písomnom odôvodnení sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu, uviedol (skrátene):

Môj klient bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/35/2016 právoplatným dňa 26.04.2016 k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odložením so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Odsúdený dlžné výživné uhradil, avšak čiastočne až po uplynutí skúšobnej doby, preto uznesením č.k.1T/35/2016-109 z 4. marca 2020 Okresný súd Dunajská Streda v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 6Tos/51/2020 - 122 zo 16. júna 2020 rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že môj klient doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný. Prvého trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou do 13.6.1999 uloženého rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/59/2017 zo dňa 11.06.1997 pre prečin krádeže podľa § 247 ods.1, ods.2/Trestného zákona č.140/1961 Zb. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, sa dňa 03.03.1998 dotkla amnestia a na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhé trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona č.140/1961 Zb. so skúšobnou dobou v trvaní dvanásť mesiacov do

28.10.2006 bolo podmienenčne zastavené Okresnou prokuratúrou Dunajská Streda; odsúdený sa v dobe podmienenčného odsúdenia osvedčil. Ďalšie dve odsúdenia Okresným súdom Dunajská Streda sa týkali prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 a v druhom prípade aj podľa odseku 3 Trestného zákona. Súd ďalej uvádza, že sa mu javí, že odsúdený doposiaľ kritický postoj k ním páchanej trestnej činnosti nezaujal, nakoľko v hodnotení odsúdeného nie je žiadna zmienka o prípadnom zaujatí kritického postoja zo strany odsúdeného a samotný odsúdený sa na verejnom zasadnutí nevyjadril.

Nesúhlasíme s argumentáciou súdu, že súdu sa javí, že odsúdený doposiaľ kritický postoj k ním páchanej trestnej činnosti nezaujal - môj klient svoje konanie úprimne oľutoval, ale zanedbaniu povinnej výživy sa nedopustil úmyselne, bol v zlej finančnej situácii, z tohto dôvodu nevedel plniť svoju zákonnú i morálnu povinnosť vyživovať svoje dieťa. Poukazujem na tú skutočnosť, že akonáhle mal väčší finančný obnos, svoju zaostalosť vyrovnal, síce nie v dobe podmienenčného odsúdenia, iba po uplynutí skúšobnej doby. Môj klient si bol vedomý toho, že v prípade, že zaostané výživné neuhradí počas skúšobnej doby, súd nariadi výkon nepodmienenčného trestu odňatia slobody, ale nemal z čoho platiť výživné a následne zaostalosť. Na verejnom zasadnutí o podmienenčnom prepustení sa môj klient nevyjadril, pretože môj klient je tichšej povahy a ešte stále sa hanbí za to, že svoju dcéru nevedel vyživovať.

Môj klient je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát a nesúhlasíme s tým, že predchádzajúce odsúdenia resp. podmienenčné zastavenie trestného stíhania nemali na neho dostatočný prevýchovný vplyv - ako sme to už vyššie uviedli, prečinu zanedbania povinnej výživy sa nedopustil ani úmyselne, ani z neobanlivosti; dôvodom „spáchania“ tohto trestného činu bola zlá finančná situácia môjho klienta. Vzhľadom k tomu, že môj klient zaostané výživné dodatočne v roku 2020 uhradil, tou skutočnosťou, že svoju povinnosť nevedel plniť tak ako mu to zákon a rozhodnutie okresného súdu ukladal, oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze nevydal, svoje konanie úprimne ľutuje, v ústave na výkon trestu odňatia slobody sa správa slušne, riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou odporúča podmienenčne prepustiť môjho klienta s dohľadom, navrhujeme, aby sťažnostný súd našej sťažnosti vyhovel, zruší napadnuté uznesenie a môjho klienta prepustí z výkonu trestu odňatia slobody pri určení primeranej skúšobnej doby a nariadi probačný dohľad nad odsúdeným.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 psím. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v ods. 1 tohto uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmienenčné prepustenie a no nespĺnil prvú ani druhú materiálnu podmienku.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený síce rešpektoval príkazy a nariadenia príslušníkov, dodržiaval ústavný poriadok (okrem prípadu kedy počas kontroly nemal preukaz odsúdeného) a časový rozvrh dňa, trávil zmysluplne svoj voľný čas, je pracovne zaradený, avšak doposiaľ si nevytvoril podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny a i keď je pracovne zaradený a nahlásil si vyživovaciu povinnosť, tak po prevzatí neodposlal potrebné tlačivá a vyživovaciu povinnosť si neplní. Na tomto mieste je žiaduce uviesť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený práve za prečin zanedbania povinnej výživy. Žiadna z objektívne zistiteľných skutočností neposkytovala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmienenčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život. Súd vychádzal z menej priaznivej resocializačnej prognózy odvíjajúcej sa od stredného rizika recidívy trestnej činnosti a trestnej minulosti odsúdeného, ktorý spoločnosťou dostal viackrát šancu preukázať sebe samému i spoločnosti, že je schopný viesť riadny život bez ďalšieho páchania trestnej činnosti. Odsúdenému nebol ani v jednom prípade uložený nepodmienenčný trest odňatia slobody, avšak odsúdený musel nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody po tom ako sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienenčného odsúdenia. Taktiež súdu nie je známe, aký postoj odsúdený zaujal k ním páchanej trestnej činnosti. V hodnotení odsúdeného nie je žiadna zmienka o prípadnom zaujatí kritického postoja zo strany odsúdeného a samotný odsúdený sa na verejnom zasadnutí nevyjadril. Keďže odsúdený si ani počas výkonu trestu odňatia slobody napriek jeho

pracovnému zaradeniu vyživovaciú povinnosť neplní, súdu sa javí, že odsúdený doposiaľ kritický postoj k ním páchanej trestnej činnosti nezaujal.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmieňané prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Sťažnostný súd uvádza, že pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu.

Po oboznámení sa s hodnotením odsúdeného, musí sťažnostný súd konštatovať, že nemožno s určitosťou potvrdiť, že došlo zo strany odsúdeného ku skutočnému polepšeniu alebo iba k prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu. Polepšeniu odsúdeného nenasvedčuje ani to, že počas doterajšieho výkonu trestu nedostal žiadnu disciplinárnu odmenu. Rovnako aj skutočnosti, ktoré prvostupňový súd uviedol a ktoré sa vzťahujú k plneniu jeho vyživovacej povinnosti, sú zhodnotené správne. Nemožno vychádzať z tvrdenia obhajoby, že obžalovaný uhradil zanedbané výživné až po skončení skúšobnej doby, pretože z objektívnych dôvodov nemal na zaplatenie tohto dlhu. Z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 4.3.2020, č. k. 1T/35/2016-109, ktorým súd rozhodol o vykonaní trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bol pôvodne podmieňane odložený, vyplýva, že odsúdený v skúšobnej dobe zaplatil iba 800 z 1.600 eur zanedbaného výživného. Z tohto uznesenia vyplýva, že odsúdený neuhradil zvyšok dlžného výživného ani do skončenia konania o neosvedčení sa. Tvrdenie obhajoby, že dlh na výživnom uhradil (v celku až po skončení skúšobnej doby), tak zostalo nepreukázané. Rovnako ako tvrdenie, že dlh nemohol z objektívnych dôvodov uhradiť, aj keď to chcel. Pokiaľ sa odsúdený odmietne v konaní o žiadosti o podmieňané prepustenie vyjadriť, je to jeho právo. No potom musí byť uzrozumený s tým, že takýto jeho postoj, môže súd vyhodnotiť v jeho neprospech, ako sa tomu stalo aj v tomto prípade, pričom súd postupoval správne. Skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, nezohrala žiadnu významnú okolnosť, pretože viac ako otázku jeho kriminálneho narušenia, bral súd do úvahy jeho skutočný postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorý sa významne nezmenil ani po výkone časti trestu odňatia slobody.

Z uvedeného je možné uzavrieť, že odsúdený nepreukázal snahu po náprave, jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Z takéhoto záveru potom logicky vyplýva, že pokiaľ odsúdený nepreukázal plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie, nedá sa od neho očakávať, že povedie riadny život.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.